

mod personal viața cea nouă de înviere pe care Isus Cristos o oferă tuturor celor botezați, adică tuturor celor care, prin Botez, au murit și mai apoi au înviat împreună cu El. Cert este că mărturia lui e recunoscută de Isus drept fundamentală și atât pe mărturia cât și pe persoana lui Simon Petru, El își fondează Biserica.

Ucenicul de astăzi are nevoie, mai mult decât oricând, să „riște” totul pe această relație cu Cristos, convins fiind că doar la El se află sursa vieții și a împlinirii personale.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 23-30 august 2020

23	D	DUMINICA A XXI-A DE PESTE AN; Ss. Roza din Lima, fc.; Flavian, ep.
24	L	Sf. Bartolomeu, Ap.
25	M	Ss. Ludovic, rege *; Iosif de Calasanz, pr. * Fer. Veronica Antal, fc. m. **; Ss. Marcellin Tribunul, soția sa Mammaea și fiii lor Ioan, Serapion și Petru, m. la Tomis *; Ioana, fc.; Melchisedec, rege
26	M	Ss. Monica **; Cezar de Arles, ep.
27	J	Ss. Augustin, ep. înv. **; Florentina, fc.
28	V	Martiriul Sf. Ioan Botezătorul **; Sf. Sabina, m.
29	S	DUMINICA A XXII-A DE PESTE AN; Sf. Felix, m.
30	D	

Gândul săptămânii

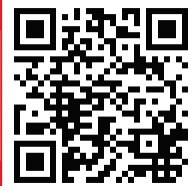
“Înainte de a vrea să-i dăruiești lui Dumnezeu totul, trebuie să știi să nu-i refuzi nimic.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Bertini

Foaia
LITURGICĂ

23 august 2020 • DUMINICA A XXI-A D.P.A. • Ss. Roza din Lima, fc.; Flavian, ep.

LECTURA I

Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David.

Citire din cartea profetului Isaia 22,19-23

Așa vorbește Domnul către Șebna, administratorul palatului: “Te voi îndepărta din funcția ta și el te va înlătura de la postul tău. În ziua aceea îl voi chema pe slujitorul meu, Eliachim, fiul lui Hilchia, îl voi îmbrăca cu tunica ta, îl voi încinge cu brâul tău și voi da puterea ta în mâna lui. El va fi ca un tată pentru locuitorii Ierusalimului și pentru casa lui Iuda. Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David: când va deschide, nimeni nu va putea să închidă, iar când va închide, nimeni nu va putea să deschidă. Îl voi fixa ca pe un țarș în loc sigur și va fi un tron de glorie pentru casa tatălui său”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL
Ps 137(138),1-2a.2bc-3.6 și 8bc
(R.: 8bc)

R.: Doamne, bunătatea ta este veșnică. Nu părăsi lucrarea mâinilor tale!

Te laud, Doamne, din toată inima, pentru că ai ascultat cuvintele gurii mele. Îți cânt înaintea îngerilor. Mă prostern spre templul tău cel sfânt. **R.**

Laud numele tău pentru îndurarea și adevărul tău, căci ți s-a mărit faima prin împlinirea cuvintelor tale. În ziua în care te-am chemat, m-ai ascultat, m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul. **R.**

Oricât de sus ar fi Domnul, el îl vede pe cel umil și îl recunoaște din depărtare pe cel îngâmfat.

Doamne, bunătatea ta este veșnică.

Nu părăsi, Doamne, lucrarea mâinilor tale! **R.**

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

LECTURA A II-A

Toate vin de la el, prin el și pentru el.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 11,33-36

O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! Când nepătrunsesunt judecățile lui și cât de neînțelese sunt căile sale! Într-adevăr, “cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul lui? Sau cine i-a dat lui mai întâi, ca să i se dea înapoi?” Căci toate vin de la el, prin el și pentru el. Lui să-i fie glorie în veci! Amin.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 16,18

(Aleluia) Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui. (Aleluia)

EVANGHELIA

Tu ești Petru; ție îți voi da cheile împărăției cerurilor.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 16,13-20

În acel timp, venind în părțile Cezareii lui Filip, Isus i-a întrebat pe discipolii săi, zicând: “Cine spun oamenii că este Fiul

Omului?” Ei i-au spus: “Unii, «Ioan Botezătorul», alții, «Ilie», alții, «Ieremia sau unul dintre profeți»”. El le-a spus: “Dar voi cine spuneți că sunt?” Atunci Simon Petru a luat cuvântul și a zis: “Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului cel viu!” Isus, luând cuvântul, i-a spus: “Fericit ești, Simon, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu care este în ceruri. Și eu îți zic: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui. Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor: dacă vei lega ceva pe pământ, va fi legat în ceruri, iar dacă vei dezlega ceva pe pământ, va fi dezlegat în ceruri”. Atunci le-a poruncit discipolilor să nu spună nimănui că el este Cristos.

Cuvântul Domnului

Pentru toți cei trei evangheliști sinoptici (Matei, Marcu și Luca) episodul evanghelic propus spre meditare în această duminică reprezintă un moment de referință. Într-adevăr, până în acest moment, Isus a desfășurat o activitate misionară în regiunea de nord a Israelului, mai precis în Galileea. Mai înainte, însă, de a-și începe

activitatea în sud, în Iudeea, Mântuitorul face un bilanț al activității desfășurate până atunci. Acest bilanț încearcă să stabilească modul în care este perceput de către cei care l-au auzit vorbind sau care au beneficiat de intervențiile sale salvatoare: vindecări de boli, înviere din morți, eliberare de duhuri necurate etc. Întrebați fiind ucenicii care l-au însoțit în tot acest timp, ei relatează opiniile mulțimii: Unii spun că este Ioan Botezătorul, alții că este Ilie, alții că este Ieremia sau unul dintre profeți... O astfel de exprimare indică faptul că Isus ajunge să fie comparat cu personaje de referință în istoria și spiritualitatea poporului ales. Cu alte cuvinte, El ar manifesta puteri asemănătoare celor ale „oamenilor lui Dumnezeu” pomeniți mai sus.

Într-un al doilea moment al anchetei sale, Isus trece de la o problemă generală la o interpelare personală: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Formulată astfel, interpelarea făcută ucenicilor devine problema unică și decisivă pe care se joacă destinul oricărui om. Astăzi, ca și în timpul lui Isus, nu e suficient

să te referi, pentru a spune cine este El, la un personaj din trecut. Răspunsul pe care fiecare ucenic e chemat să-l dea trebuie să reflecte relația deja existentă cu Trimisul Tatălui, relație cu cel numit de către purtătorul de cuvânt al ucenicilor (Simon-Petru) Cristos. Acest titlu dat lui Isus, după cum bine știm, îl desemnează pe Regele din dinastia davidică, cea care adună poporul lui Dumnezeu, are grijă și conduce pe fiecare membru al lui, aidoma Păstorului cel Bun.

Răspunsul lui Simon Petru reflectă această descoperire pe care el și ceilalți ucenici o vor face în mod progresiv. E drept că sensul acestui titlu de Cristos avea să asume o dimensiune pe care Apostolul Petru nu o putea, în acel moment, nici întrezări și nici înțelege prea ușor: aceea a suferinței mântuitoare, asemenea Servitorului suferind, prezisă de profetul Isaia, dar și de alți profeți. Atât el cât și ceilalți ucenici vor trebui să traverseze experiența pătimirii, morții și învierii Mântuitorului pentru a înțelege valoarea jertfei de sine din iubire pentru cei mulți, să experimenteze în